

ÁLDÁS, BÉKESSÉG!

„Tebenned bízunk eleitől fogva” (90. zsoltár)

„Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?” (Róm. 8.31, 32)

„Senki nincsen, bizonyára nincsen!” (Bethlen Gábor fejedelem)

Kedves Testvérem!

Ha első ránézésre nem is észrevehető, de az új templomunkba semmi sem csak úgy esetlegesen került, hanem mindennek igyekeztünk üzenetet adni. A szószék felett a következő ígét olvashatjuk: **„Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk?”** Ennek története a következő: 1929-ben egy képeslapot nyomtattak ki a helyi reformátusok, amely a dunaharasztiak „Bethlen templomát” ábrázolta. Amint ez ismeretes, ez a templom akkor nem épülhetett meg. Nem szerencsés egy templomot, amit Isten dicsőségére építünk, emberről elnevezni, még ha az olyan nagyszerű, kiváló ember is volt, mint Bethlen Gábor fejedelem. A templom legyen csak mindig és mindenkor Isten temploma! De azért az őseink névadásáról nem akartunk megfélemleni. A krónikák szerint Bethlen Gábor fejedelem, amikor 49 évesen a halálos ágyán feküdt, és már beszélni sem tudott, tollat kért, és a papírra ezt írta le, mintegy személyes hitvallásként: **„Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk?”** Majd mindezekhez még hozzáírta: „Senki nincsen, bizonyára nincsen!”. Ha a nevét nem is hordozza templomunk, azt a lelkületet hordozhatja közösségünk, ami őbenne volt!

Más oldalról nézve, amikor a templomunkat terveztük, ötvözni akartuk a modernet a hagyományossal. Újítani akartunk ott, ahol ezt indokoltnak láttuk, ezért a kehely mellett más őskeresztyén szimbólumokat is megjelenítettünk, ugyanakkor mégis református templomot akartunk építeni. S mi lehetne „reformátusabb”, mint az a Győzedelmes Bárány képe, ami a Református Egyház címerében is fellelhető, és ugyanaz az ige, ami alatta olvasható?

„Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk?” Erre a kérdésre csak azt lehet felelni: az egész világ! Hiszen a világunk nem Krisztus uralma alatt éli az életét, s nem is közömbös Jézus Krisztussal szemben, hanem az Ő keresztire feszítése óta is folyamatosan gyűlöletet táplál iránta és a követői iránt is. Pál apostol nem véletlenül

beszél ugyanitt, a 8. fejezetben „nyomorúságról”, „szorongattatásról”, „üldözésről”, „éhezésről”, „mezítelenségről”, „veszedelemről” és „fegyverről”. Mert már akkor is tombolt a keresztyének üldözése. A világ azóta sincs velünk, mert annak fejedelme a Sátán, mint ordító oroszán szerte jár, és keresi, hogy kit nyelhetne el. (I. Péter 5.8) Támad a külső ellenségekben: hol fegyverrel - *jusson csak eszünkbe a napjainkban történt 21 kopt keresztyén testvérünk lefejezése, vagy az iraki keresztyén gyermekek kivégzése* - hol szóban, hol megkülönböztetéssel, hol megalázással. És támad sajnos sokszor a legközelebbi hozzátartozókon keresztül, támad a gyülekezetben, támad a testvéreken keresztül, és támad ott belül a szívünk mélyén is mindenféle kísértésekkel.

Ezerféle támadás alatt éljük a keresztyén életünket és ez rettenetesen fárasztó tud lenni. Az az igazság, hogy sokkal egyszerűbb ebben a világban hitetlenként élni. **Ezért sosem szabad elfelejtenünk: az életben sokszor nem a könnyű út a helyes út! Az életben az értékes, a nagyszerű és kiváló dolgokat nem adják könnyen. Jézus nélkül egy fabatkát sem ér az életünk. Egyedül Jézus Krisztusban találunk helyünkre. Egyedül Vele és Általa valósulhat meg az életünk, úgy ahogyan azt Isten elgondolta. Egyedül Vele. Nélküle pedig csak egy sikertelen próbálkozás volt az élet. Harc az életünk, de megéri harcolni!**

Pál apostol nagy harcos volt. Megállíthatatlanul hirdette az evangéliumot élete utolsó leheletéig. Bethlen Gábor is nagy harcos volt. Szegénységből és árvaságból emelkedett fel az erdélyi fejedelmi címig, és az életének nem is ez volt a legnagyobb eredménye, hanem az, hogy uralkodása alatt a romos, lepusztult Erdély Tündérkertté változott. Református Anyaszentegyházunkat is hosszú évszázadokon keresztül jellemezte a harc az életben maradásért. Ezekben a harcokban jelentett sokat a Római levél 8. részének hitvallása: **„Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk?”**

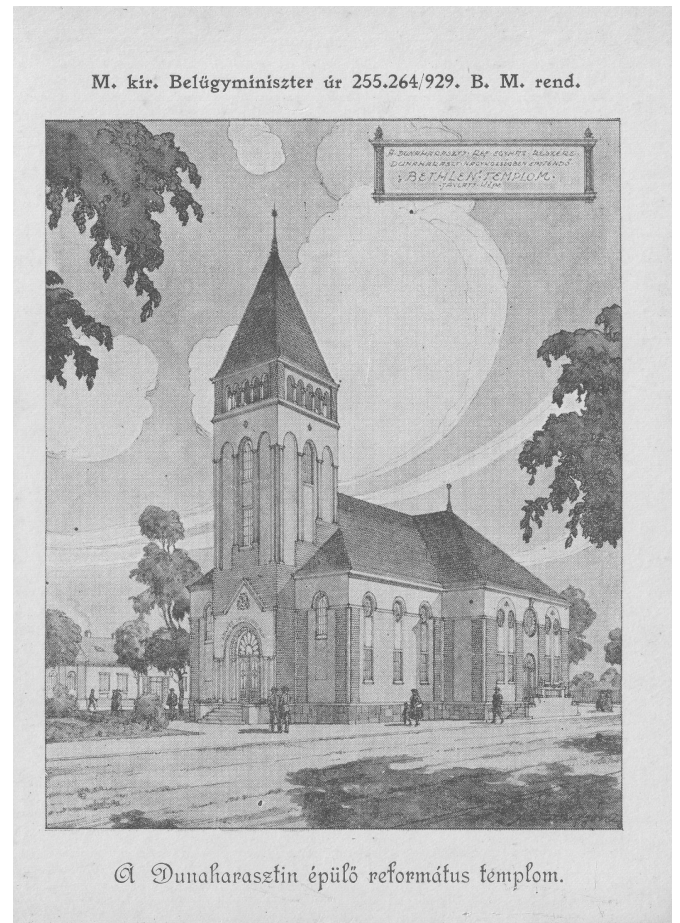
(folytatás a 2. oldalon)

Nem kérdés, hogy küzdenünk kell, azonban küzdelem és küzdelem között is van különbség! ***Ez a hitvallás arra emlékeztet, hogy a mi harcaink soha nem reménytelen harcok, mert Isten velünk van!*** A győztes Jézus Krisztus oldalán pedig lehet –e okunk kétségbeesni? A küzdelmeinkben nem vagyunk magunkra hagyva. Ő mellettünk áll, sőt harcol értünk! Mózes második könyve 17. része egy érdekes csatát mesél el. Izrael az őslakos amáleki törzssel szemben vívta a maga háborúját. Azt olvassuk itt: „**Valahányszor Mózes felemelte a kezét – áldásra – Izrael volt az erősebb. Amikor pedig leeresztette a kezét Amálek volt az erősebb. De Mózes kezei elfáradtak. Ezért fogtak egy követ, alátették, és ő ráült. Áron és Húr pedig tartotta a kezét, az egyik erről, a másik amarról, úgyhogy két keze fölemelve maradt naplementéig. Így győzte le Józsué Amáleket és annak hadát fegyverrel.**” (11-13. versek) Akkor most ki harcolt? Izrael, vagy az Úr?! Ugye, mindketten?! Izraelnek vért verejtékezve meg kellett harcolnia a maga harcát, mégis csak azért győzhetett, mert az Úr harcolt értük és megáldotta őket.

Ez a történet kísértetiesen hasonlít arra, amit a Lukács evangéliuma végén olvasunk: „Ezután kivitte őket az Úr Jézus Betániáig, felemelte a kezét és megáldotta őket. És miközben áldotta őket, eltávolodott tőlük, és felvitetett a mennybe.” (Lk.24.50-51) Az Úr Jézus nem eresztette le egy pillanatra sem a kezét, hanem végig áldotta őket. Ez a kéz most is áldásra van emelve, hogy a magunk csatáit engedelmesen megharcolva a hit által győzedelmeskedhessünk.

Ha Isten velünk van, akkor senki nincs, aki megálljt parancsolhatna. Mert az Isten nagyobb mindennél és mindenkinél.

A szószékünk felett olvasható ige ezért élő reménységre hív. NE add fel! Ne dobd be a törölközőt! Ne mondd, hogy hiába! Harcolj! Harcold meg a hit szép és nemes

harcát! Ne úgy harcolj, hogy közben ezt mondogatod magadban: „nem lesz ebből semmi”, hanem hittel és bizonyossággal. Ha Ő veled van, akkor csatákat veszthetsz, de a háború a tied lesz!

Ezekkel a gondolatokkal kívánok áldott húsvéti ünneplést!

Faragó Csaba lelkipásztor

Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál, azoknak, akiket elhatározása szerint elhívott. Mert akiket eleve kiválasztott, azokról eleve el is rendelte, hogy hasonlóká legyenek Fia képéhez, hogy ő legyen az elsőszülött sok testvér között. Akikről pedig ezt eleve elrendelte, azokat el is hívta, és akiket elhívott, azokat meg is igazította, akiket pedig megigazított, azokat meg is dicsőítette. Mit mondjunk tehát erre? Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk? Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyne ajándékozna nekünk vele együtt mindent? Ki vádolná Istent választottait? Isten, aki megigazít. Ki ítélné kárhozatra? A meghalt, sőt feltámadt Jézus Krisztus, aki az Isten jobbán van, és esedezik is értünk? Ki választana el minket a Krisztus szeretetétől? Nyomorúság, vagy szorongatás, vagy üldözés, vagy éhezés, vagy mezítelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver? Hiszen meg van írva: „Teérted gyilkolnak minket nap mint nap, annyira becsülnek, mint vágójuhokat.” De mindezekkel szemben diadalmaskodunk az által, aki szeret minket. Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban.

Pál levele a Rómabeliekhez 8., 28-39.

Húsvét hajnala – asszonyok órája

Húsvét hajnala az asszonyok órája. Az éj sötétjéből lépnek elő, a felejtés éjszakájából. Ki vette észre őket azon az úton, amelyen Jézusnak végig kellett mennie? Szinte senki. Tény, hogy jelenlétük szóra sem volt érdemes a fájdalom útja mellett, a Fájdalom Férfia körül.

Most pedig váratlanul előlépnek a kereszt árnyékából, a nagypénteki döbbenet csendjéből, sötétjéből. Hol vannak a férfiak? Bezárkóztak, töprengenek, magukba hullottak.

Júdás kétségbeesetten vergődik. Rádöbben, milyen könnyen „manipulálható” az ember.

Péter akárhogy is fogja be a fülét, újra és újra hallja a kakas kukorékolását. Hát ilyen vagyok én? Hogyan tudtam annyira meghasonulni önmagammal, hogy az első próbán elbuktam? Egy egyszerű szolgálólány előtt megtagadtam azt, akinek pedig mindhalálig követője akartam lenni. Ekkora úr bennem a félelem, ilyen semmi a hitem? Kicsoda vagyok én tulajdonképpen?

Pilátus bizonyára elmélyülten foglalkozott a vétekek s elegáns mondatokat fogalmazott meg a zsidók királyáról. Utólag talán szégyelli döntését, amiért a könnyebb megoldást választotta. Hisz a döntést egy elgondolkozató ember életéről rábizta az utcai csöcselére.

Hol vannak a többiek, a tanítványok, a lelkesült tömeg, akik nemrég, virágvasárnapon még hozsannát kiáltottak a számáráton bevonuló Jézus felé? Eltűntek, elnyelte őket az utca és az események felkavarodott porfelhője. Mintha nem is lettek volna.

Sőt, a nagytanács „tisztelőre méltó” urai sem lélegezhetnek fel megkönnyebbülten. Nem mondhatják elégedetten: túl vagyunk az ügyön, a lázítót elnémítottuk. Még Jézus halála sem hozta meg számukra a remélt nyugalom és biztonságot. Még a kő sem bizonyult számukra elég biztosnak, amit a sír elé hengerítettek.

Az asszonyok azonban, magdalai Mária és a másik Mária az új hajnalon *megteszik az első lépéseket*. Egyedül ők vállalják a színrelépés kockázatát, maguk mögött hagyva Jeruzsálemet. Kivezető utat találnak szomorúságukból. Egészen amellet akarnak lenni, akit szerettek. Annál lenni, aki holtan is fontosabb önmaguknál. *A sír bizalmat keltett bennük, nem félelmet, még ha az a sötétség bezárt méhe is. Szeretetük elviseli a fájdalomokat, mert erősebb, mint a fájdalomuk. Ezt tanította meg velük az élet. A születés és a halál fájalmát el kell viselni, bármekkora is a szenvedés. Néha rettentő, nem lehet befolyásolni, ezért együtt kell élni vele.*

Pontosan úgy, ahogy Mária, Jézus anyja hagyta magát átjárni az éles tör fájalmától, aki fia keresztje alatt a végsőkig kitartott. Már régen elvették tőle méhe gyümölcsét. Először nagygyá tették, ünnepelték – aztán megalázták, leköpdösték, kigúnyolták, megkorbácsolták, megölték. Hány töre a fájdalomnak! Mindezt el kellett fogadnia és el kellett hordoznia.

Mit tudott Mária arról, hogy mit jelent az ő fia a világnak, az embereknek akkor és mit fog jelenteni a majdani történelemben; most, 2015-ben? Mit jelent ma Jézus személye, halála és feltámadása neked? Egyet érezhetett: maga Isten rejtőzött bele az ő fájalmába, hisz akarat nélkül mindez nem történhetett volna meg.

Ezek az asszonyok többet tudtak, éreztek az ÉLET titkáról, mint azok a férfiak, akik a városban tehetetlenül csak a véget érzékelték. Összefüggött ez asszonyléttükkel. Tapasztalhatták másokon és önmagukon, hogy egyedül Isten nyithatja meg vagy zárhatja be az anyaméhet. Tudták, hogy az az élet, amit kihordanak a szívkük alatt, nem a maguké. Akit annyira szeretnek, az még a szeretet jogán sem az ő tulajdonuk. Egyedül a teremtő és gondviselő Isten a világra jött teremtmény gazdája és tulajdonosa. Ezt minden édesanyának szükséges tudnia és megtapasztalnia életében.

Magyarországi Református Egyházunk hitvallása, a Heidelbergi Káté 1. kérdés-felelete a Szentírás alapján így fogalmazza meg: „Mi tenéked életedben és haláloedban egyetlenegy vigasztalásod?”

„Az, hogy mind testestől, mind lelkestől, mind életemben, mind halálomban nem a magamé, hanem az én hűséges Megváltómnak, a Jézus Krisztusnak tulajdona vagyok, aki az Ő drága vérével minden bűnömért tökéletesen eleget tett és engem az ördögnek minden hatalmából megszabadított és úgy megőriz, hogy az én mennyei Atyám akarata nélkül egy hajszál sem eshetik le a fejemről, sőt inkább szükséges, hogy minden az én boldogságomra szolgáljon. Ezért Ő, Szentleke által, az örök élet felől engem is biztosít és szív szerint hajlandóvá és készsé tesz arra, hogy ezentúl Őneki éljek.”

Mély értelme van annak, hogy mind a négy evangélista beszámolója szerint az asszonyok azok, akik előlépnek a háttérből. Ők az elsők, akik az új ÉLET felé közelednek, akik az emberiség megváltott történelmének hírmondói. Nem véletlenül, hanem Istentől elrendelt módon. Isten tudja róluk, hogy ők alkalmasabbak az oly szélsőséges, feszítő érzelmek egyidejű jelenlétének elhordozására, mint amelyek a születés velejárói. Egyszerre lehetett bennük a kiszámíthatatlan kimenetel szorongása és az örömteli várakozás. Ekkor ismerheték meg a szinte felharsanó örömet, ami villámcsapásként csap le a szívre, amikor észlelik: ember született a világra. Ez a sajátos asszonyi tapasztalat magyarázza, hogy értelmük nem tiltakozik a feljükk hangzó üzenet hallatán: „Nincsen itt, mert feltámadott, amint megmondta.” (Mt. 28,6) Az asszonyok erre nem okoskodnak, nem hivalkodnak logikus érvekkel, mert tudják: az élet mindig a rejtettségből lép elő, az anyaméh sötétjéből. Miért is ne nyílhatott volna meg a sír, s miért ne léphetett volna ki belőle az ÉLET?

Csodálkozhatunk-e azon, hogy a húsvéti üzenet: „Menjetez gyorsan és mondjátok meg az ő tanítványainak, hogy feltámadott a halából” igazi örömmé vált a számukra? E húsvéti örömmé „kísérő jelensége” nem csak a Feltámadott későbbi fénylő megjelenése, nem csak az üres sír, hanem az is, hogy a Feltámadott Jézus Krisztusban gyökerező életünk legyőzhetetlen! Életre és nem halálra születtünk! Ennek az életnek Istentől olyan ereje van, amit semmiféle erő vagy hatalom soha többé nem köthet gúzsba.

Amíg a Feltámadott Krisztus evangéliumát hirdetik a Földön, ezeknek az asszonyoknak a hajnali példája is hatni fog. Hatni ránk, kegyelemből hatni általunk és az utánunk jövőkre.

Békefi-Röhrig Klauia írását közreadja: Váczi Gábor

A templomépítés és a kopjafa története

Új templomunk megépítésének a számai messze viszszavezetnek a múltba, ezért annak minden részletére most (ebben az írásomban) nem térhetek ki. Inkább csak a legfőbb vonulatát szeretném az olvasók elé tárni.

2004 nyarán nagy felújításba fogott gyülekeztünk. Előbb a templomunk tetőzetének egy részét cseréltük ki, majd pedig belső festés következett. Mikor a cserepek lekerültek a tetőzetről, kiderült, hogy az épületünk főgerendája megrogyott, s gyakorlatilag bármikor a fejünkre szakadhatott volna azon a ponton a fődém. A főgerendát csodás (a statikusok által igazolhatatlan) módon sikerült kicserélnünk.

Tetőbontás közben kellett megértenem: ha nem készülünk a jövőre, akkor az váratlanul és teljesen kiszolgáltatottan fog bennünket érni. Ezért 2004 őszén, hálát adva az Úr Istennek az elvégzett munkáért, abban kértük az Úr Isten segítségét, hogy 10 év alatt megépíthessük az új templomunkat. Egy évre rá pedig a régi főgerendából Irzsik Miklós fafaragó mester készített kopjafát, amit felkiáltójelként állítottuk fel a templomudvaron, hogy mindenkor emlékeztessen bennünket a templomépítés szükségességére. A kopjafára az évszám mellett egy toronyóra is került, hirdetve: az utolsó öt percben (11.55) vagyunk, nincs idő tovább várni.

A járókelők úgy látják: templomunk egy év alatt a földből nőtt ki. Az építkezésnek azonban volt kilenc ezt megelőző éve is. Ebben az időszakban egyik fontos alapelvünket a Lukács evangéliuma 14. részének 28-30 versei adták: „Mert ki az közületek, aki toronyt akar építeni és nem ül le előbb és nem számítja ki a költséget, hogy telik -e mindenre a befejezésig? Nehogy - miután alapot vetett, de nem tudta befejezni - gúnyolni kezdje mindenki, aki látja, és ezt mondja: ez az ember építkezni kezdett, de nem tudta befejezni.” Számot vetettünk és gyorsan arra a következtetésre jutottunk: ha építkezni akarunk, akkor előbb meg kell teremtenünk az önrészt. Nem lehetünk „mások kárára hívő” emberek, akik kívülről várják a segítséget, maguk pedig mozdulni sem képesek.

Nekünk kell hittel a szívünket megnyitni és adni, az Úr pedig ezt a hitet és a hálaáldozatot fogja majd megáldani és eléggé tenni! Arra kértük hát a gyülekezetet, hogy a perselypénz és az egyházfenntartói járulék fizetése mellett rendszeresen - mindenki a maga ereje szerint - adakozzon az új templom megépítésére. Hálaadással éltük meg, hogy négy év után az adományunk éppen elegendő volt arra, hogy az eladóvá vált szomszéd telket megvásároljuk. Ezt követően ismét a nulláról kezdhettünk gyűjteni, immár a templomépületre.

A bölcs ember - mondja az ige - költségvetést készít. Mi is számoltunk, s a végeredmény kettős volt.

Egyik oldalról a templomépítés költsége olyan magasnak bizonyult, hogy ha hűséggel adakozunk is, 30 év is kevés lett volna hozzá, hogy a szükségeset előteremtsük.

Másik oldalról az 5000 ember megvendégelésének történetéből kiindulva látnunk kellett, hogy Isten a hittel adott keveset is képes megszorítani. Így hát, ha értelmes módon nem is tudjuk megmondani, honnan lesz rá pénzünk, egyet vallhatunk: Ő be fog-

ja tölteni minden szükségünket, az Ő gazdagsága szerint. (Fil.4.19)

Kilenc év telt el a gyűjtés elkezdése óta és számottevő változás ez idő alatt nem történt. Folyamatos volt az adakozás, gyűlt a pénzünk, de az ígére hallgatva nem fogtunk bele az építkezésbe, hogy meg ne szégyenüljünk. Hazudnék, ha azt írnám, hogy ez idő alatt mindig erősen álltunk a hitben, és soha nem fogott el a kétségkedés, vagy a bizonytalankodás. Mert időnként elfogott. Milyen jó, hogy Pál apostol is nyíltan megírta: „Kétségkedünk, de kétségbe nem esünk.” (II. Korinthus 4.8) Utólag úgy látom, ez a kilenc esztendő a hitnek, a hűségnek, a bizalomnak a próbája volt, a tizedik év pedig a győzelemé, amikor nemcsak alapot vetettünk, de építettünk is. Az építkezést végig úgy végeztük, hogy minden szükséges anyagi forrással rendelkezünk, és a végén sem maradtunk adósságban senki felé.

A templomépítésünknek természetesen van egy
(folytatás az 5. oldalon)

A látható és tapintható ige

A 2013. június 29-i alapkövetelési ünnepségen kifeszített molinón az alábbi ige volt olvasható:

„Velünk az Isten”

Ennek az igének a jelenlétét a gyülekezetünk folyamatosan tapasztalja. Az elkészült templomtervek megvalósulása során ez az ige, Urunk szerető gondoskodása által, láthatóvá és tapinthatóvá vált.

Az ünnepélyt követően, az építési engedélyek megérkezése után, **Schliszka Csaba** építésztervei, **Szabó Imre** statikus tervei, valamint **Mikus Ferenc** tűzvédelmi és **Surányi Pál** épületgépészeti tervei alapján, 2013. október 7-én az alapok kitűzésével megkezdődött az építkezés.

Istennek hála, a kedvező időjárás és a kivitelező nagyszerű hozzáállása lehetővé tette, hogy karácsonyra tető alá kerüljön a szerkezetkész épület. Így 2013. december 22-én vakolatlan téglafalak és fóliázott nyílászárók mellett a gyerekkarácsonyt már az új templomtérben tarthattuk. A szentesti áhítatkor szokásos csillagszóró gyűjtásra szintén az új falak között került sor.

Az időjárás továbbra is velünk volt, így januárban új lendülettel folytatódott az építkezés. Megkezdődtek a villanszerelési munkák, a belső vakolási és festési munkák.

Márciusban a nyílászárók beépítése és a fűtészerezés is elkezdődött.

Szemet gyönyörködtető látvány volt, mikor májusban díszburkolat került a külső falakra. Meglepetés volt júniusban az este arra járóknak a külső falikarok világítása.

A kivitelezők, vállalásuknak megfelelően 2014. június 30-ára elkészültek a templom építésével.

Július hónapban elkezdődött a templom berendezéseinek (korlátok, új padok, Úr asztala, szószék) gyártása **Somogyváry Mihály** belsőépítész tervei alapján.

Július és augusztus hónapban megszépült templomunk külső környezete. Új térkő burkolat és kandeláberetek teszik szebbé a környezetet.

Szeptember elejétől fák és növények szépítik a bejárat előtti teret.

2015-ben tovább folytatjuk környezetünk építését az öreg templom felújításával. Célunk, hogy gyülekezeti életünk különböző területeihez méltó helyszíneket tudjunk biztosítani.

Templomunk főbejárata felett ige hirdeti Krisztus hívó szavát:

„Jöjjetek énhozzám mindnyájan”

Reméljük, ezt a hívó szót minél többen meghallják!

Nagy András presbiter

(folytatás a 4. oldalról)

emberi szála is, amiről el lehet mondani, hogy adakoztunk, fáradoztunk, szorgoskodtunk, igyekeztünk! DE NEM EZ A FŐ SZÁL ÉS A FŐ VONULAT! Mindez üres járat lett volna, ha Isten nem áld, és nem segít meg bennünket. Övé legyen hát a dicsőség és a hála!

Az új templomunk előcsarnokában egy ismerős kopjafa magaslik. Ez a kopjafa 9 éven keresztül azt hirdette: itt az idő a cselekvésre! Mostantól kezdve azonban az üzenete ez: Isten kegyelmes! Ő megáldja az övéit, mint ahogy bennünket is gazdagon megáldott.

Faragó Csaba lelkipásztor

A Házasság Hetéhez kapcsolódóan, idén már ötödik éve, hogy hálaadó istentiszteletre hívtuk a jubiláló házaspárokat. Nyolc házaspár jött el, és állt a gyülekezet elé.

Név szerint: Hidán Jenő – Osváth Margit, Lókucza Sándor – Elek Erika, Tóth István – Papp Anna, Bényi Zoltán – Draskóczi Ildikó, Nagy Gábor – Kórik Borbála, Abuczki Zoltán – Tóth Erika, Bánrévi Richárd – Bujdosó Erika és Horváth Csaba – Kopjás Éva.

Az ünnepek közös imádságban adtak hálát házastársukért, az együtt töltött évekért. Majd lelkipásztorunk kérte rájuk Istenünk kegyelmét, szeretetét, és áldást mondott. Végül, egy-egy szál virágot, emléklapot valamint egyéb lelki útvalót kaptak. Az istentisztelet után személyes köszöntésre és fényképezkedésre nyílt lehetőség.

Jövőre újabb öt éves ciklus kezdődik. Bátorítjuk mindazokat a házaspárokat, akik eddig valamiért távol maradtak, hogy vegyenek részt ezen a szép ünnepségen! Erősítsék meg kapcsolatukat itt, az Isten Házában, a gyülekezet közösségében!

Köszöntjük az 50. házassági évfordulóját ünneplő Hidán házaspárt: Jenő bácsit és Margit nénit!

2014-ben kereszteltek névsora:

1. Ignác Regina
2. Liptai Bálint
3. Horváth Bence Dominik (Bp.)
4. Gavlik Anna Lilla
5. Gavlik Kata Viola
6. Felker Péter Mihály
7. Moticska Lóránt
8. Piros Anna (felnőtt, Bp., Szabó Árpád)
9. Bors Blanka Bianka
10. Kardos Endre Péter
11. Mikó Zente László
12. Sinkovics Adrienn
13. Végh Lilien (Bécs)

2014-ben konfirmáltak névsora:

1. Fülöp Zsófia
2. Gulácsi Fanni
3. Orbán Boglárka
4. Solti Mónika
5. Vörös Benjámin
6. Zwick Máté
7. Piros Anna

2014-ben házasodtak névsora:

1. Nagy Mátyás Bendegúz
és Kis Brigitta
2. Katona Zsolt
és Fejszés Ildikó (Bp.)
3. Nagy László
és Ur Szabina (Bp.)
4. Szabó Zsolt
és Farkas Sára
5. Szöllősi Balázs
és Ligetkúti Amanda (Taksony)
6. Kökény Zoltán
és Pipó Tünde Genovéva
7. Sándor László és Szilágyi Boglárka (Bp.)

2014-ben elhunytak névsora:

Januárban temettük:

1. Jánszki Jánosné

Februárban:

2. Bálint Gábor

Áprilisban:

3. Gubacsi Árpádné

4. Horváth Ferencné

Májusban:

5. Lakatos Károlyné

6. Jámbor Dezső Károly

Júniusban:

7. Dr. Balogh Ákos Zoltán

Júliusban:

8. Farkas Árpádné

9. Damásdi Ferencné

10. Németh István Károly

Augusztusban:

11. Gál Imréné

12. Sós Lajosné

13. Pál Ernő Ferenc

14. Ispán Józsefné

15. Hegyes Zoltán

Szeptemberben:

16. Tóth Gyula

17. Dede Gábor

18. Demjén Ibolya Sára

19. Ifj. Tacsai Antal

Októberben:

20. Nagy Mihályné

21. Lakó Nagy Béla

Novemberben:

22. Kereki Istvánné

23. Szöllősi Lajosné

24. Csordás László

25. Boros József

Decemberben:

26. Lemberg Lászlóné

Pilinszky János - Harmadnapon

És fölzúgnak a hamuszín egek,
hajnalfele a ravensbrücker fák.
És megérik a fényt a gyökerek.
És szél támad. És fölzeng a világ.

Mert megölhették hitvány zsoldosok,
és megszűnhetett dobogni szíve –
Harmadnapra legyőzte a halált.
Et resurrexit tertia die.

REFORMÁTUS HIT- ÉS ERKÖLCSTAN DUNAHARASZTIBAN 2015/16-os tanév

A hitre nevelésnek és az alapműveltségnek is szerves része a Biblia ismerete. A hit- és erkölcsstan órákon szentírási történetek alapján kerülnek elő olyan fontos témák, melyek érintik és érdeklik a gyermekeket. Így egyszerre kapnak ismeretet a Bibliáról és bibliai történetekről, valamint a keresztyén értékrend alapjaival is megismerkedhetnek. Isten Igéje és a Szentháromság Isten örökkévaló üzenete áll a középpontban, mely ma is életünk alappillére lehet.

A hit- és erkölcsstan része az erkölcsi nevelés is. Minden évfolyamon, a bibliai történetekhez kapcsolódóan szóba kerülnek erkölcsstani témák. Például család, barátok, kortárs csoport hatása, lelki egészség, testi-lelki tulajdonságok, elfogadás, empátia, stb.

Ha szeretné, hogy gyermeke a református hit- és erkölcsstanra járjon, akkor leendő 1. vagy 5. osztályos gyermek szülőjeként jeleznie kell az iskola felé ezt a szándékát írásban. Ennek a határideje az 1. évfolyamos tanulók esetében a beiratkozás, 5. évfolyamon, pedig május 20.

A 2015/16-os tanévben a református hit- és erkölcsstan az állami általános iskolában már az 1-3., 5-7. évfolyamon, állami hat évfolyamos gimnáziumban pedig a 7-8. évfolyamon választható. Tájékozódni lehet a hit- és erkölcsstan kapcsolatban a „hittan.info” (<http://www.reformatus.hu/hittan/>) oldalon "Hittan bemutató" néven.

Dunaharasztiin 2015. szeptemberétől minden általános iskolában tart református hit- és erkölcsstan órát az 1-3. évfolyamon Keményné Várad Erzsébet, az 5-7. évfolyamon és a Baktay Ervin Gimnázium 7-8. évfolyamán Faragóné Sárdy Emőke. A 4. évfolyamon továbbra is fakultatív hittanra lehet járni. Istennek hála, ezen kívül már, mind az öt dunaharaszti óvodában tarthatunk hittan órát Keményné Várad Erzsébet szolgálatával.

XII. REFORMÁTUS ZENEI FESZTIVÁL – 2015. MÁJUS 29-31.

A fesztivál kiemelt eseményei:

2015. május 29., péntek

- 15:00 – Református DIÁK-TANÁR felvonulás
- 15:30 – Nyitó istentisztelet püspöki szolgálattal (Bakáts tér)
- 21:00 – Zsoltáros, fáklyás menet a Ráday utcán
- 21:40 – Késő esti zenés áhítat a felújított Kálvin téri református templomban
- 23:30 – Éjszakai csángó táncház a Lónyai utcai Református Gimnázium udvarán

2015. május 30., szombat

- 10:00-18:00 – Suli-buli a Lónyai utcai Református Gimnázium udvarán
- 10:00-14:00 – Református kórustalálkozó
- 17:00-18:30 – A Nemzeti Múzeum lépcsőjén 500 fős fesztiválkórus szolgálata
– Kerekasztal beszélgetések professzorokkal, református politikusokkal
– I. Országos Papgyerek találkozó (Lónyai utcai Református Kollégium)

2015. május 31., vasárnap

- 10:00-12:00 – vidéki és határon túli kórusok szolgálata budapesti gyülekezetek 10 órás istentiszteletén

Néhányan a fellépők közül:

Sebő egy., Vujicsics, Misztrál, Pál István Szalonna, Djabe, Ismerős Arcok, zeneakadémiai Doktoranduszok, a Bartók Konzenzervatórium diákjaiból és tanáraiból álló szimfonikus zenekar és kórus, Invocatio Musicalis, Tekerős Barátok...

Védnökök: Dr. Bácskai János polgármester
Dr. Fekete Károly és Steinbach József református püspökök

Elérhetőségek: Stereo Kft. (1114 Budaepeszt, Bartók Béla út 59.)
www.rzf.reformatus.hu; www.PeriferioRecords.com

HÚSVÉTI ISTENTISZTELETEINK

ÁPRILIS

- 2., Nagycsütörtök,
18:30 Bűnbánati istentisztelet
- 3., Nagypéntek,
10:00 Úrvacsora osztásos istentisztelet
18.30 Jézus élete - filmvetítés
- 5., Húsvét első napja
7:00 Temetői istentisztelet
10:00 Úrvacsorás istentisztelet
- 6., Húsvét másodnapja
10:00 Úrvacsora osztásos istentisztelet

What Would Jesus Do? Mit tenne Jézus?

Jól csengő szlogen, VAGY az élet igazi célja? Vajon Jézus cselekedetei a céljaiddá kell váljanak? Vajon WWJD az Isten nagy terve az életedre vonatkozóan? Gyere el, és hallgasd meg, hogy az Isten milyen csodálatos dolgokra vágyik, amelyekkel az életed jelentőségtelessé válhat és másokra is hatással lehet! **3 részes angol nyelvű istentisztelet-sorozat** (tolmácsolással), klassz zene és közösség.

március 13., 18., 30. Úgy gondolkodni, mint Jézus
április 17., 18., 30. Úgy érezni, mint Jézus
május 15., 18., 30. Úgy cselekedni, mint Jézus
Helyszín: Dunaharaszti Református Templom (Rákóczi u. 21.)

Nyári Református Napközis Gyerektábor

Milyen vagyok, Istenem?

6 - 12 éveseknek

Időpont: 2015. június 29. - július 3.

Program: Utazás a Biblia korába, sok játék, sport, kézműves foglalkozás, kirándulás, biciklizés, zene

Részvételi díj: 8.000 Ft, testvéreknek 7.000 Ft

A díj tartalmazza a napi 5 étkezést és a programok kiadásait.

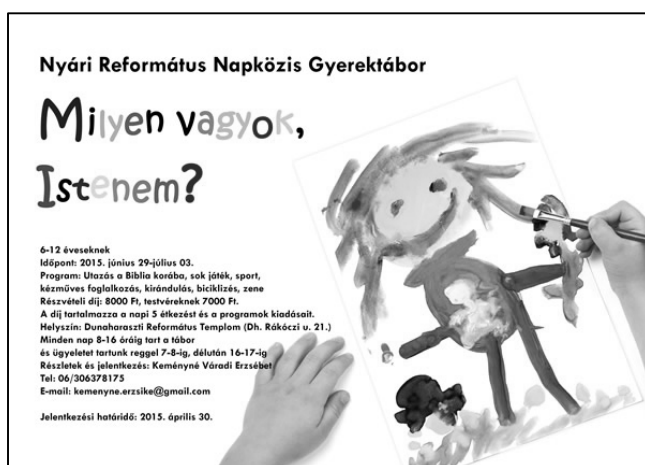
Helyszín: Dunaharaszti Református Templom (Dunaharaszti, Rákóczi u. 21.)

A tábor minden nap 8-tól 16 óráig tart, és ügyeletet tartunk reggel 7 és 8, valamint 16 és 17 óra között.

Részletek és jelentkezés:

Keményné Váradi Erzsébet, tel: 06/30 378 8175, e-mail: kemenyne.erszike@gmail.com

Jelentkezési határidő: 2015. április 30.

Református énekek XIV.

2015. június 27.

MÜPA

370 fős
Kárpát-medencei
Egyesített Református Kórus

Karnagyok:
Arany János
Berkesi Sándor
Márkus Zoltán
Török Ágnes
Hoppál Péter

Orgona:
Tóka Ágoston

Igeolvasás:
Dr. Trócsányi László igazságügyminiszter

Imaszolgálat és áldás:
Dr. Fekete Károly tiszántúli ref. püspök

jegyárak:
1.900 Ft, 2.850 Ft, 3.200 Ft, 3.990 Ft

Dunaharaszti Református Templom - Rákóczi út 21.
Lelkipásztor: Faragó Csaba (tel. 30 / 477-5319)
Honlap: www.dunaharasztireformatus.hu
e-mail: ujsag@dunaharasztireformatus.hu

Felelős kiadó: Faragó Csaba lelkész
Szerkesztő: Csáky Gyöngyi
Tördelés, grafika: Csáky István